

Egy este Montgomery várában

Edward király elindult megnézni Walest. Kíséretével zöld mezőkön, erdőkön át haladt. Elégedetten állapította meg: érdemes volt elfoglalni ezt a gyönyörű tartományt. Tiszta vízű folyó mellett vezetett útja. Sütött a nap, amikor lovaikat pihentetve megálltak.

Ahogy haladt az idő, Montgomery várához értek. Leengedték a függőhidat, hogy a vacsorára és éjszakára megszálló vendégeket fogadják.

A vár régi stílusú, négy torony van rajta, ahol őrk állnak. Külsőre kicsit barátságtalan hatást kelt.

Bent az úr kiadja a feladatokat a szolgálóknak, szolgálóknak. Készül a vacsora az uralkodó és kísérete, valamint a meghívott walesi urak tiszteletére.

Ahogy belépünk a fogadóterembe, lázas terítés zajlik. Csodálatos az egész helyiség. Középen hatalmas asztal, körötte székek, mind nemes fából készültek. A falakon festmények ékeskednek. Gyertyák és fáklyák fénye ad világosságot.

Az asztalon ezüst étkészlet, kupák, bor. Amikor feltárlják a vacsorát, mindenki örömmel áll neki az étkezésnek.

Később Edwárd király nehezményezi, hogy senki nem élteti. Ekkor felszólal egy idős bárd. Máglyára vetné az uralkodót, amiért honfitársai ezreit ölette meg. Egy másik szerint bántott nőt, időst, csecsemőt. A harmadik bátran közli: senki nem fogja dicsőíteni az angol királyt. Edwárd parancsot ad, hogy mindenkit végezzenek ki, aki ellenszegül.

A lakoma után síri csend van a teremben. Inkább életüket áldozzák e bátor emberek, mintsem Edwárdot éltessék.

A király úgy dönt, többet nem jön vendégségbe az elfoglalt Walesbe.

Joó Kornél 6.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola